

משנה. בטהר, בראש רצון המלך, חוק משעה חוקים בגלגוליו הטהורים, ואחד טمير ולא ידוע. חוק חוקים והבה לתוכם מאור אחד ויצא אחד מפניהם, של רצון אחד טمير בטמירויות, ידוע ולא ידוע. כל הנסיבות בו חוזר לאחר. קטן הוא, ומתווך קטעו הוא טمير בסתר של מעיו ולא ידוע. כל ההרהורים בו משבשים, שבים וחוזרים ואין נרקבים. נסתורים בו שלשים עיניים, והם עיניים שלא פתוחות. רשותם הן בראש קטן, עליהם בו הרהורים ומעשים ולא גלה טעםיהם. פוגם אותם בשעה שנורקו, ובשעה שהתפנסו זורק אותם. מצטרים בו ציריים נסתורים ולא גלוים.

חוק חוקיות ומפה ריוצא ב' אחד שלמטה שטוכב סביב סביב ופורח באוויר. מפה במגדל, ומסתובב היכל מתוך האיר הפורח. בו שמיים ציורים האמנים בכל כל הכסף וזהב ונחתת. הולך ונסתור ולא נשמע קולו החוצה. מבפנים במעטו נשמע קול שלא נודע.

ואתו הקול יוצא מסוף העולם ועוד סוף העולם, עולה וירוד, הולך ועומד. העין אינה שליטה לראות. בשעה שמתפסה מתגלחה, ובשעה שמתגלחה מתפסה. בסתיימת העינים רואים אותן. באטימות האזנים שומעים אותן. בפתחת העינים מכסים אותן, ולא ידוע, עד שמנדרנים לשלחנו צדיקי אמרת לאכל.

חוק תוכה חקיקה של ציור, ויוצא ג' שמתפסה החשון והאפור, מזרז באגנתו. מתגלה ביום ומתפסה בלילה. יוצא פעם אחת ומתחרט ונגנו, עד شبאה ר' שאוחצת בו, ומתחפיס ושב למקוםו, ואיןו

מתניתין בטהירו בריש הורמנוטא דמלפא, גלייף תשע גלייפין בgalgoli טהיירין, וחד טmir ולא ידיע. גלייף גלייפין ובטש גו בוצינא חדא, ונפיק אחד הימני חדה הורמנוטא טmir בטמיור ידיע ולא ידיע. כל סוכלתנו ביה הדרא לאחורא. זעיר הוא, ומגו זעירותא דילה טmir בסתימו דמעוי ולא ידיע. כל הרהורין ביה משבשן, תבין והדרן ולא אתחבקו. ביה סתימין תלתין ותירין עיגין, אונז עיגין לא פתיחן. רשיימן אונז בראשמו זעיר. ביה סלקין הרהורין ועובדין ולא גלייף טעמיהו. בנייש לון בשעתא דאונדריקו, ובשעתא דאחסנישו זרייך לון. ביה מטאץין צירין סתימין ולא גלין.

גלייף גלייפין ובטש ונפיק ב' חד דלתתא דסחרא. שחור שחור יפרחא באוירא. בטש במגדלא ואסתחר היכלא מגו אוירא דפרחא, ביה שעין צירין אמגין בכל מאני כסף ודרבנן ונחשא. אולא ואסתה מרא ולא אשתחמע קלה לבר. לנו במעוי שמייע קל דלא אתיידע.

ונהיא קלא נפיק מסיפוי דעתמא עד סיימי דעלמא, סלקא ונחתא אולא וקיימה, עינא לא שלטא למחיי בשעתא דאתפסי אתגליה, ובשעתא אתגליה אתחפסי. בסתימו דעיגין חמאן ליה. באטימיו דאונדרין שמעין ליה. בפתיחה דעיגין אתפסי ליה. ולא ידיע עד דאונדרין לפתורה זפאי קשות למיכל.

גלייף גו גלייפה דציירא ונפיק ג' דאתפסי חזנה ואפודא. מזרז בהמיינא. אתגלי ביימא ואתפסי בליליא. נפק זמנא חדא ואתחרט ואגנייז, עד דאתי ר' אחד ביה ואתפס ותב לדוכתה, ולא בעי לאתגליה.